

(המשך מעמוד 29)

להפעיל "אולימפיאדה" שהיה גדולה מזו של אולימפיאדת 1932 בלוס-אנג'לס. בעוד פחות משבועיים, כשיסתיימו הימישהקים, אין ספק שאחד מממדי הצלחתם יהיה: כמה ספורטאים נשארו בישראל, וכמה עתידים להשתקע בה בעתיד. מיקרהו של טל ברודי, שהגיע לישראל במסגרת מישיחקי המכביה השמינית שינערכה ב-1965, היה ללא ספק הישג כביר, לא פחות מקביעת שיא עולמי במישיחקי המכביה.

פרשות

הכתובת האחרונה

למען זיכרה של זהבה טוויור — דחקרין!

להקרין או לא להקרין? בקרב רשות-השידור ובחוגים רחבים יד תר עדיין סוער הוויכוח סביב שאלה זו. האם להקרין בטלוויזיה את הסרט על זהבה טוויור, נערה מחפשת כחובת, שהי כנבידה ליהי חנוך, למרות (ואולי דווקא) משום שהבה התאבדה — או לא? מדווחת שוש אביג, מבקרת הטלוויזיה של "העולם הזה":

ראיתי את הסרט, ודבר אחד ניקר עייניי: חדות-העשייה של זהבה טוויור ("דניאלה", בסרט), שהגיעה מתוך עולמה האפור או השחור, אל תוך עולם החלומות והזוהר, ונראה שהיה לה טוב שם. אולי לראשונה בחייה.

זהבה טוויור שיחקה את תפקידה בסרט בהנאה עצומה, וגם בכישרון. כאילו דווקא כאן מצאה את עצמה, דווקא כאן מצאה את הכתובת. היא אהבה לשחק, ועם מעט טיפוח — אולי יכולה היתה למצוא לכך מיסגרת מיקצועית כלשהי. אבל המציאות היתה אחרת.

אילו שודר הסרט מייד לאחר שנסתיימה הפקתו (לפני כשיבעה חודשים), ייתכן שהיה מעלה אותה על גתיב אחר לגמרי מן המידרון שאליו הידרדרה. זהבה לא גילתה התלהבות רבה לאפשרויות שהמציאות הציעה לה. לא חלמה על קאריירה של עוררת-ביית או ספרות. הלכה לחפש עבודה במישרות כאלה כמי שכפאו השד, בקולנוע — מצאה כתובת, אבל זמנית, ואיבדה אותה שוב, על הכביש. זהבה טוויור היתה סינדרלה ליום אחד — וזה התפקודיות של הסינדרלות, כנראה קשות יותר מן החיים בצילה של האם החורגת, בסרט שבה זהבה ומשחרות נתיב של חיפוש וייסורים. שבה אל המוסד הסגור — אבל אחרת, יפה יותר, זרה, קצת כוכבתיקולנוע, מביטה על הדברים מן הצד ומגבחה. השיחור הוה, אף שהיה מבינים ומאולץ קצת, יכול היה להיות שיעור מאלף בהכרח עצמה.

ואז נגמר החלום, אבקה-כוכבים התינדף, היא נאלצה לשוב אל הסיטוט. בסרט אמרה ש"אין לה תוכן בחיים", תקופת היסרט נתנה לה תוכן — וזה שב וניטל ממנה בבת אחת. הסרט עצמו — עשוי בהרבה איפכות, יות, בעדינות, לא נגרר אל הסנסאציה ואל החיטוט בסרטי ובחדר-פעמי, להי חנוך ביקשה להבליט בעיקר את ההיבטים העקרוניים, החברתיים, אלה שאולי גיתנים לתיקון, לשם שדי הארכיב בסצנת מישרדה-הסעד, סצנה שדברה בעד עצמה ועדת נשים "טובות" ישבו אל מול נערה תועה (מצולמת מגבה) וידעו בדיקוק מה טוב בשבילה. לאן היא צריכה ללכת, וגם אמרו לה כך בטון שאינו משתמע לשתי פנים. הן המטופחות, המסודרות, המדברות עברית רוטטה, מחליטות בשבילה, יודעות בשבילה, שהמסורה במוסד צריכיה היתה פיסגת הקאריירה לנערה שכימותה.

כיום קשה להתייחס לזה כאל סרט, לדבר על מיגרעות ומעלות אמנותיות. אפילו האילוף שבתמונות המבוימות אינו מפריע, החיים העניקו להן אותנטיות שהתלוויה לא יכולה היתה לתת. ואולי היה זה המוות. מטי קירשנבאום אמר, בהקרנה הינומיית לעיתונאים, כי גיתנים אין מת-כוננים לשרד את הסרט. מכבדים את רגשות המישיחקה, אולי פעם, בעתיד הרחוק, כשהסערה תשקוף ואפשר יהיה לצרף

(המשך מעמוד 36)

אורית שיטרי

אורית שיטרי היא סמל-המישטרה שישב בכניסה למטה מחוז תל-אביב של המישיטרה ביפו. אך לא היה לו ספק בדבר זהותה של הנערה היפהפיה והתמירה שפסעה לעברו, כשהיא מלווה בכתב העולם הזה. היה זה ביום הראשון האחרון, בשעת אחר-צהריים לוחטת.

אורית שיטרי בת ה-22 לא יכלה להסיר תיר את הרעד שאחז בה, פשוט, כך תיארו לעצמנו את מראה אהובתו של פלאטו, התנצל הסמל, למראה מבטה הנרגז של אורית.

בימים האחרונים הפכה אורית בחורה מבוקשת מאד. המישיטרה חיפשה אחריה נמרצות במהלך חקירת התלונות נגד ח"כ שמואל פלאטו-שרון. הנערה הזאת היא המפתח לכל תעלומת בחירתו של ח"כ פלאטו לכנסת, תיאר קצין בכיר את משימת חקירתה של אורית בפני פקודיו, השוטרים יצאו למצוד אחריה. בימים הישבת האחרון השאירו בדירתה הודעה, לפיה עליה להתייצב במטה-הארכי של המישיטרה בירושלים ביום הראשון בשעת 10 בבוקר. אורית לא הופיעה לחקירה זו, כוח שוטרים הקיף את בית הוריה שביפתח-תקופה, אביה הקשיש של אורית, שיצא לעברם, צעק: "היא איננה! עיזבו אותה!" אורית עצמה הסתתרה אותה שעה באחד החדרים הפנימיים, כשהיא מציצה בחרדה אל השוטרים.

גם העיתונאים ערכו אתריה מצוד, וכן אנשים נוספים המעורבים בפרשה, שהתיפוצצה בסוף השבוע שעבר עם מעצרו של אמנון בן-טובים, החשוד בניסיון לסחוט כספים מפלאטו-שרון בטענה שברשותו קסטה ובה הקלטת שיחה שנערכה בינו לבין אורית, ושבא סיפרה לו, לטענתו, בין השאר, על התעלסיותיה עם פלאטו ומה שיספר לה זה על קניית קולות במהלך מערכת-הבחירות האחרונה.

מאוחר יותר הסתבר כי לטענות אלה לא היה כל ביסוס וכי לאורית לא היה כל קשר ישיר אל הסיפור עם ניסיון הסחיטה מפלאטו. אלא שגינתים מצאה אורית את עצמה משורבבת בפרשה מסויבת.

אורית שיטרי היא סמל-המישטרה שישב בכניסה למטה מחוז תל-אביב של המישיטרה ביפו. אך לא היה לו ספק בדבר זהותה של הנערה היפהפיה והתמירה שפסעה לעברו, כשהיא מלווה בכתב העולם הזה. היה זה ביום הראשון האחרון, בשעת אחר-צהריים לוחטת.

אורית שיטרי בת ה-22 לא יכלה להסיר תיר את הרעד שאחז בה, פשוט, כך תיארו לעצמנו את מראה אהובתו של פלאטו, התנצל הסמל, למראה מבטה הנרגז של אורית.

בימים האחרונים הפכה אורית בחורה מבוקשת מאד. המישיטרה חיפשה אחריה נמרצות במהלך חקירת התלונות נגד ח"כ שמואל פלאטו-שרון. הנערה הזאת היא המפתח לכל תעלומת בחירתו של ח"כ פלאטו לכנסת, תיאר קצין בכיר את משימת חקירתה של אורית בפני פקודיו, השוטרים יצאו למצוד אחריה. בימים הישבת האחרון השאירו בדירתה הודעה, לפיה עליה להתייצב במטה-הארכי של המישיטרה בירושלים ביום הראשון בשעת 10 בבוקר. אורית לא הופיעה לחקירה זו, כוח שוטרים הקיף את בית הוריה שביפתח-תקופה, אביה הקשיש של אורית, שיצא לעברם, צעק: "היא איננה! עיזבו אותה!" אורית עצמה הסתתרה אותה שעה באחד החדרים הפנימיים, כשהיא מציצה בחרדה אל השוטרים.

גם העיתונאים ערכו אתריה מצוד, וכן אנשים נוספים המעורבים בפרשה, שהתיפוצצה בסוף השבוע שעבר עם מעצרו של אמנון בן-טובים, החשוד בניסיון לסחוט כספים מפלאטו-שרון בטענה שברשותו קסטה ובה הקלטת שיחה שנערכה בינו לבין אורית, ושבא סיפרה לו, לטענתו, בין השאר, על התעלסיותיה עם פלאטו ומה שיספר לה זה על קניית קולות במהלך מערכת-הבחירות האחרונה.

מאוחר יותר הסתבר כי לטענות אלה לא היה כל ביסוס וכי לאורית לא היה כל קשר ישיר אל הסיפור עם ניסיון הסחיטה מפלאטו. אלא שגינתים מצאה אורית את עצמה משורבבת בפרשה מסויבת.

המישטרה

חוקרת:

מה

היא

יודעת

על

פלאטו

צה להוציא מהתרח הזקן הזה חצי-מיליון לירות, שיחקתי את המישיחקה שלו. באותו ערב טילפן התרח ואמר לי: העיסקות של אמנון לא מעניינות אותי, מי שמעניין אותי זאת את.

אני עצמי מישיחקה מאד שמרנית. עלינו לארץ ממארוקו ב-1962. נפגעי מעצם ההצעה. למחרת הודעתי לאמנון שי אני עוזבת את העבודה אצלו, מהרגם שי לא ראיתי ממנו גרוש במשך חודש.

חזרתי למישרד צמרת. אמנון הוסיף לבקר, אפשר להגיד שהיינו ידידים טובים. פעם הראה לי דולארים מזוייפים, אבל בסך-הכל הוא היה גבר חביב. אני לא יודעת בדיקוק איך זמה הוא ידע אופן יחסי עם פלאטו-שרון, אבל בכל אופן — יחסים כאלה לא היו. רק פגישה מיק-רית, כאן או שם, והיכרות שטחית עם אשתו.

יום אחד אמנון טילפן אלי, בואי נעשה משהו למען המדינה, אמר לי, אחר כך הציע שפורסם כאילו אני הייתי הימאהבת של פלאטו, שכבתי איתו ובין השאר שמעתי איך הוא קנה קולות לכניסתו. זה היה לפני כחודשיים. אמרתי לאמנון שיעזוב אותי במנוחה, אתה תעשה משהו למען המדינה? צחקתי ממנו.

אילו אכלתי

את הדבש!

אבל הוא לא הירפה. כשנפגשנו, הוא הירבה להפייע במישרד צמרת, היה אומר לי: אני יודע את כל האמת עליך ועל פלאטו. את מפסידה מה שאת לא רוצה ללכת איתו, את מפסידה הרבה כסף, לא שמת לי לב לדבריי.

עכשיו, פיתאום, הכל התפוצץ. מילא, אם הייתי אוכלת את הדבש, אבל לאכול את הובל מבלי ליהנות בכלל? זה כבר מוגזם.

אני יודעת שהוא השמיע לחברת-הכניסת שולמית אלוני קסטה, שבה נשמעים אנחות של התעלסות וגם דיבורים על מכירת קולות. אם יש לו קסטה כזאת, הוא בוודאי הקליט אותה רק כדי לסחוט, אינו חברה שלו או עם מישהי אחרת, זה

מי שמעניין

זאת את!

במקביל פגשתי בחור נוסף, אמנון בן-טובים, שהציג עצמו כקורב-מישיחקה של חברת-הכנסת שולמית אלוני, התיידדנו. החברה אומנם סיפרו לי שהוא היה מבוקש בארצות-הברית על הפצת דולארים מזוייפים, אבל אני לא האמנתי. כשהציע לי לעבור לעבוד במישרד רדו בשדרות או"ם בתל-אביב, במשכורת של 4,000 לירות לחודש, לא חשבתי פעמיים.

אחר-כך הסתבר שאמנון הוא בלון מנופח. פעם הוא הביא למישרד, שנקרא חשל, מיליונר אחד מגרמניה, אני צריך אותך בשביל ערושם, אמר לי, אני רר